

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010241
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121010241.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Milana Straku a JUDr. Lucie Horváthovej, v trestnej veci proti odsúdenému R. I., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom Q., ul. S. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 24.8.2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. mája 2022, sp. zn. 6Pp/58/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. mája 2022, sp. zn. 6Pp/58/2021, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený R. I., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/88/2019 zo dňa 09.01.2020 a rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/121/2017 zo dňa 12.10.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Brezno sp.zn. 3T/121/2017 zo dňa 18.05.2020.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť aj za osoby oprávnené podať sťažnosť v jeho mene.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah hodnotenia odsúdeného zo strany Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom. Podľa jeho názoru okresný súd nedostatočne vyhodnotil splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného na slobodu. Vyjadril pochybnosť o spôsobilosti odsúdeného viesť na slobode riadny život vzhľadom na veľké riziko recidívy.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený, ktorý nesúhlasil s dôvodmi sťažnosti prokurátora a hodnotenie ústavu považoval za neobjektívne. Poukázal na svoje riadne správanie vo výkone trestu, pričom v minulosti bol vo výkone trestu za inú trestnú činnosť. Po prepustení z výkonu trestu bude jeho prioritou postarať sa o rodinu, zachrániť ešte to, čo sa dá, a hlavne povyrovnávať všetky tie jeho podlžnosti, ktoré spôsobil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienene prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

V prejednávanej veci okresný súd na základe ostatného zrušujúceho uznesenia krajského súdu odstránil všetky vytýkané nedostatky. Pre svoje rozhodnutie si okresný súd obstaral potrebné podklady, vrátane spisu Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T 98/2018, a náležite objasnil dôvody, ktoré viedli odsúdeného k opätovnému spáchaniu úmyselnej trestnej činnosti po dlhom časovom odstupe od podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Z tohto dôvodu krajský súd už mohol pristúpiť k rozhodovaniu vo veci samej.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky

zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého sa odsúdený vo výkone trestu správal v súlade s ústavným poriadkom a plnil si svoje povinnosti, čo bolo ocenené udelením celkovo troch disciplinárnych odmiern. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmienené prepustenie. Zistenia okresného súdu prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia majú pritom úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom prokurátor v dôvodoch sťažnosti správne týchto skutkových zistení okresného súdu ani nenamieta. Podľa názoru krajského súdu je preto dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., krajský súd poukazuje na to, že podľa správnych zistení okresného súdu výkon uložených trestov odňatia slobody je pre trestnú činnosť zanedbania povinnej výživy, kde ako poškodená je jeho dcéra, s ktorou počas výkonu trestov udržiava kontakt, a ako poškodený je aj syn, ktorého si osvojil. Počas výkonu týchto trestov odsúdený preukázal, že má vybudované pracovné návyky a je preto schopný plniť vyživovaciu povinnosť. Súčasne má vybudované náležité sociálne zázemie, keď dodržiava kontakt s partnerkou, s jej synmi a so svojou dcérou, ktoré mu bude vytvárať oporu pri začleňovaní sa do spoločnosti. Pokiaľ prokurátor poukazoval na trestnú minulosť odsúdeného, krajský súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Je pravdou, že odsúdený už bol v minulosti vo výkone trestu, ale za trestnú činnosť iného charakteru, bol aj podmienené prepustený so 4-ročnou skúšobnou dobou, v ktorej sa však osvedčil a viedol nasledovne desať rokov riadny život. S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., zistené dôvody páchania trestných činov zanedbania povinnej výživy odsúdeným, ktoré súviseli s nevyplácaním pracovnej odmeny, a na okresným súdom správne ustálené preukázanie polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, ani podľa názoru krajského súdu z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú také konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o nenaplnení výchovného účelu trestu u tohto odsúdeného v zmysle vyššie uvedených východiskových úvah ohľadne účelu inštitútu podmieneného prepustenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.